

I. ČLTK REVUE

PETR VANÍČEK

ŘEDITHEM V KLUBU SVÉHO SRDCE

01/2018

www.cltk.cz

VLASTA VOPIČKOVÁ byla na přelomu 60. a 70. let minulého století spolu s Marií Pinterovou-Neumannovou nejlepší čs. tenistkou. Dorostenecká mistryně Československa a dvojnásobná mezinárodní mistryně ve dvouhře dosáhla největších úspěchů postupem do čtvrtfinále Roland Garros v letech 1968 a 1970.

1893–2018

125 LET • I.ČESKÝ LAWN-TENNIS KLUB PRAHA

editorial

Vážení členové klubu, milí tenisoví příznivci,

jsme na prahu 125. sezony I.ČLTK Praha. Co vše se za ty roky na štvanickém ostrově událo, by vystačilo na pětisetstránkovou kroniku. Nikdo z žijících pamětníků už si nepamatuje na stavbu první, na tehdejší dobu luxusní klubovny (1929), naopak mnozí si určitě vzpomenou na její bourání, čtyřleté provizorní fungování klubu ve stavebních buňkách a velkolepé otevření nového stadiónu Pohárem federace 1986.

Na starém půvabném centru jsme někteří sbírali míčky světovým hvězdám a později trénovali a hráli zápasy; jedni méně významné, druzí naopak velmi důležité, takové, které zůstanou navždy v paměti tenisových fandů. Mnozí z nás trávili napínavé okamžiky v hledišti při utkáních Davis Cupu a Mezinárodního mistrovství Československa. Škoda, že pokud jde o genia loci, nový centr se tomu starému nemůže rovnat. A bohužel – v posledních letech navíc tak nějak osiřel...

Jakkoli se však doba mění, úžasná tradice I.ČLTK Praha pokračuje. Stále se držíme na absolutní špici českého tenisu; jména hráčů a trenérů se mění, areál je každým rokem kvalitnější, vychováváme další a další talentované tenisty, nové možnosti nabízíme i rekreačním hráčům. Mrzí mě jediné: že stará dobrá atmosféra pravidelných setkávání a nejrůznějších »srandamačů«, narozeninových oslav a dalších veselých okamžiků a setkání v dnešní hektické době chybí. Snad i mladší generace brzy zjistí, že kromě tréninku a osobních povinností existuje také zábava, nejlépe pak ve svém klubu a se svými přáteli.

Přeji vám pěkný start do jubilejní sezony.

Vladislav Šavřda,
generální manažer klubu

PRVNÍ VELKÁ SEZONA

Loňský rok zahájila jako 376. hráčka světa, letos v březnu už byla padesátá! I díky osmičtinále v Indian Wells, kde mj. porazila Britku Kontaovou. **MARKÉTA VONDROUŠOVÁ (18)** před pár týdny zahájila svou první kompletní sezonu mezi hvězdami. Bez respektu. Ale taky bez kouče...

Pátrání po trenérovi, který by s ní (na rozdíl od Jiřího Hřebce) cestoval i po turnajích, bylo vlastně jedinou komplikací úvodu sezony. A ano – taky předvánoční návštěva zubaře a vytržená osmička; následný zánět totiž Markétu připravil o extraligu a »testovací« zápasy před prvními turnaji.

„Prvně jsem odlétala hned po Vánocích, loni v lednu jsem ještě hrála patnáctku ve Stuttgartu. Pan Hřebec mi tenkrát říkal: Neboj, taky tě to čeká, už brzy,“ ohlíží se s úsměvem. „Na Novém Zélandu mi bohužel extraliga chyběla, sparing není zápas. Ale Martičová byla v Aucklandu těžký los a nějak mi to proti ní nejde. V Hobartu jsem uhrála kolo, totéž pak v Melbourne, kde jsem prohrála s Garciaovou (7:6, 2:6, 6:8 – pozn.); to byl ale superzápas, tam jsem si uvědomila, že můžu hrát i s těmi nejlepšími. A Indian Wells mi napoprvé vyšlo celkem dobře...“

Teď už se Markéta těší do Paříže. Kolikátá asi bude na žebříčku po Roland Garros?

Markéta Vondroušová si užívá první kompletní sezonu WTA Tour

OBSAH

- 03** | Dostavba přes klíčovou díрку
- 06** | Zaujme nový Pro-shop?
- 08** | Jen krůček k návratu (L. Hradecká)
- 10** | Torzo před branami finále (extraligy)
- 12** | Ředitelem v klubu svého srdce (P. Vaníček)
- 14** | Otevřená Štvanice
- 16** | Gratulace až z Francie (R. Medvid'
- 18** | Eliška, nejmladší z rodu Forejtkových
- 20** | Ukázat cestu
- 22** | Vždycky držíme slovo (J. Besperát)
- 24** | Podmínky jsou, chybí ale čas...
- 26** | Ze Štvanice na Berkeley (J. Seifert)
- 30** | Klubová Rioja o Vánocích zaujala
- 32** | Šneci jako tradice
- 34** | Hosté touží po klasice, říká šéfkuchař
- 36** | Rozebrat a složit (Negrelliho viadukt)

Tenhle pohled z terasy restaurace či od bazénu se letos změní

PŘES KLÍČOVOU DÍRKU

Nová rehabilitace v sousedství fitness centra by měla být otevřena na podzim

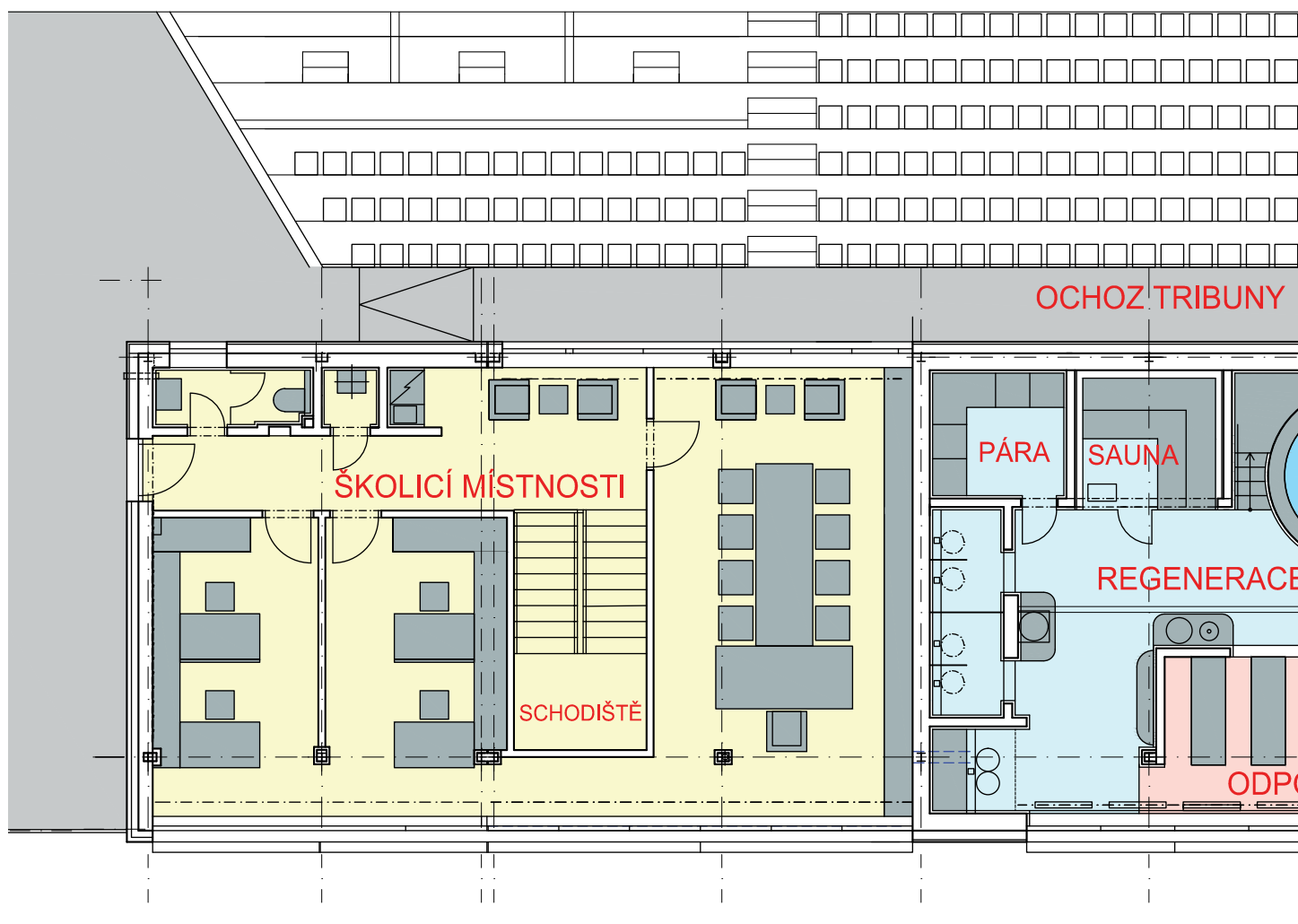
Od podzimu mučíme těla v novém fitku, po roce jim dopřejeme i luxusní regeneraci; druhá část dostavby zázemí na ochozu malého centra v březnu odstartovala. Nebude to snadná práce. Slovy Milana Hindy, jednatele stavební společnosti TH System, která je podepsaná i pod zdařilou první etapou, se staví »přes klíčovou díрку«. „Zásobování staveniště je trochu komplikované, ale na podzim chceme mít hotovo,“ říká.

Štvanice se mění. Genius loci je na tenisovém ostrově všudypřítomný, ale modernizaci výjimečného areálu nebrání. Směrem do Karlína už od podzimu září fasáda první části přístavby malého centra, letos ozdobí totožná tvář i západní ochoz směrem dovnitř klubu. „Výsledek první části dostavby je podle mého soudu velmi zdařilý, nejen

designově, ale především co do účelnosti a funkčnosti. Svědčí o tom i množství pozitivních ohlasů, které máme,“ říká generální manažer klubu Vladislav Šavrd a pokračuje: „Jsme rádi, že nové fitko začalo být okamžitě maximálně využíváno, a to nejen závodními hráči, ale všemi členy klubu. Není se čemu divit, rozdíl oproti původním prostorám

je diametrální. Aktuálně navíc jednáme o jeho dalším dovybavení stroji. Věřím, že i druhá etapa přístavby bude podobně zdařilá.“

Další investice za téměř dvacet milionů korun nepřinese jen výrazné zkvalitnění zázemí, ale zvedne celý areál i vizuálně. A tak některá dočasná omezení, která

si stavba vyžádá, přijmou členové jistě s pochopením.

„Nemělo by to být nic dramatického. Počáteční fázi, kdy jsme bourali a demontovali střešní konstrukce a atiky, hluk dost znepříjemňoval, teď už by měl být snesitelný. A ano: v dubnu či květnu bude stavba znát i ve vestibulu, protože v první části chodby směrem k šatnám budeme stavět schodiště do patra,“ popisuje Milan Hinda.

Jeho stavební společnost TH System postavila v roli hlavního subdodavatele jižní část dostavby a vyhrála výběrové řízení na 2. etapu s cenou, která jen minimálně přesahuje získané finance. Díky grantu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy pro reprezentaci (a tedy hráče NTC) získal klub 11,8 milionu korun, sedmi miliony přispívá na zkvalitnění zázemí Praha.

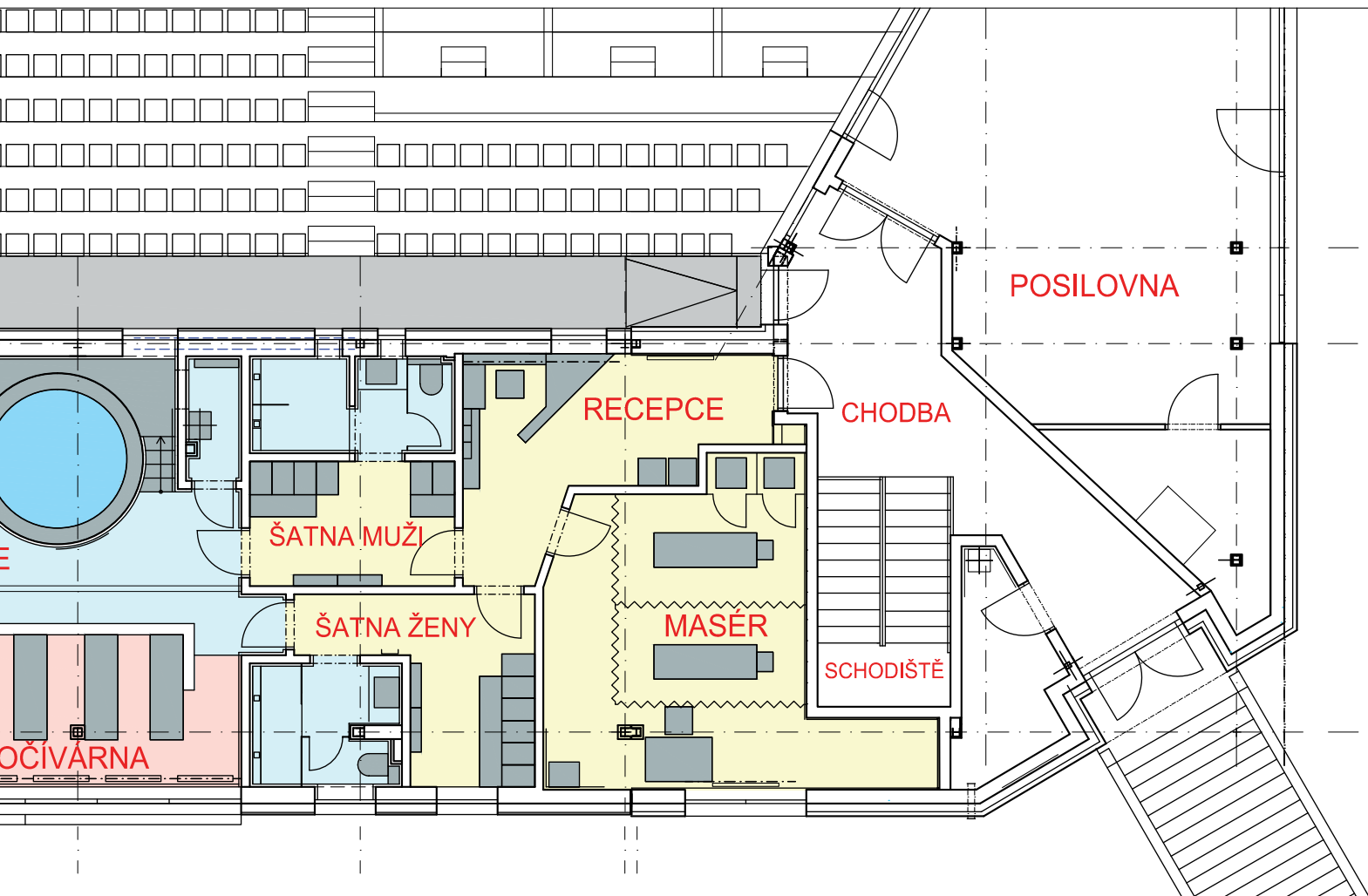
Co tedy na západním ochozu malého centru nad stávajícími šatnami a kanceláří manažera vznikne? Především komfortní rehabilitační linka se saunou, parní lázní, vířivkou, Kneippovými lázněmi, odpočívárnou, masérnou a fyzioterapií. To vše v jižní části, tedy směrem k novému fitku. Rehabilitační prostory budou přístupné – stejně jako fitness centrum – stávajícím zadním schodištěm, zatímco nové kanceláře manažera a sekretariátu, které vzniknou blíže hlavnímu centrkurtu, propojí s přízemím nově vybudované schodiště.

„Myslím, že je to zcela logické a velmi výhodné uspořádání. Jediné, v čem zatím nemáme jasno: jak využijeme stávající kancelář manažera. Zvažovali jsme pro-shop, velmi omezené možnosti prosklení (kvůli nosným stěnám) však tuto možnost zhatily. Pro servis a obchod jsme nakonec

našli místo ve vestibulu,“ podotýká Vladislav Šavřda.

„Některé detaily je třeba v průběhu stavby upřesnit, ale pokud chceme v říjnu dílo předat, nelze otálet. Tentokrát nás oproti fitku čeká složitější interiér se spoustou rozvodů a technologií, hodně obkladů, musíme co nejlépe zvládnout koordinace prací. Konstrukčně bude ale druhá etapa totožná jako první, to znamená vyzdřená ocelová konstrukce s provětrávanou fasádou,“ popisuje Milan Hinda.

Druhý oříšek už zmínil, tím bude zásobování staveniště; snad ho příliš nezkomplikuje souběžně probíhající rekonstrukce Negrelliho viaduktu. „Asi nejlepší přístup je pro nás přes ochoz nad vstupem do kadeřnictví, budeme tedy potřebovat krajní parkovací místa. Krátkodobě využijeme i klubové

parkoviště nebo přístup z druhé strany, tedy zevnitř areálu. Ale to mluvím o několika dnech.”

Důležitým předělem 2. etapy je termín tradičního dvojturnaje Advantage Cars Prague Open by Sporttechnik Bohemia, tedy konec července (23.–29.7.) V té době bude pochopitelně nutné stavební práce přerušit, a to nejen kvůli ruchu či hluku na staveništi, ale především kvůli bezpečnosti diváků. Ihned po turnaji se však práce znovu rozběhnou, protože do konce října by měla být druhá etapa dokončena. Pokud se tak stane, zbude už jen »maličkost«: závěrečná fáze dostavby na východní straně areálu, tedy směrem k Negrelliho viaduktu, kde vznikne ubytovací kapacita. „Ideální scénář je ten, že letos požádáme o finance na třetí etapu a v příštím roce dostavbu dokončíme,“ uzavírá Vladislav Šavřda.

V první etapě dostavby vzniklo nové fitness centrum, teď přibude regenerace

ZAUJME NOVÝ PRO-SHOP TENNIS ARENY?

Nový obchod na Štvanici po krátké pauze na přelomu roku už opět funguje, a sice pod křídly Tennis Areny. „Základem sortimentu by měla být co nejširší nabídka Babolatů a k tomu tenisky a oblečení značek Nike, adidas či Asics. Soustředíme se také na vybavení pro děti, protože v klubu je početná školička a mládež vůbec. Pochopitelně i na testování a kvalitní vyplétání, to je základ každého tenisového shopu,“ říká jednatel Tennis Areny Martin Holíš s dovětkem, že ceny jsou nastavené na klubové, tedy přátelské úrovni. Manažer klubu Vladislav Šavřda čeká od nového servisu větší aktivitu než v minulosti: „Ve smyslu sortimentu, kontaktu s lidmi i prezentace na klubových akcích. Chtěl bych, aby to mělo dražv a snahu členy zaujmout.“

Pro-shop je otevřen v pondělí až pátek od 9 do 17 hodin, o víkendech po dohodě s klubem.

Nový obchod a servis na Štvanici provozuje Tennis Arena

GRATULUJEME K CENÁM J. DROBNÉHO

Tak jako každý rok i v závěru toho loňského předal na Vánoční party prezident klubu Václav Klaus Ceny Jaroslava Drobného nejlepším hráčům I.ČLTK.

„Mám doma už druhou trofej a udělala mi radost. Beru ji jako ocenění pokroku, který jsem udělal, a celoroční práce vůbec,“ říká nejlepší junior klubu Ondřej Štyler. Loni ho nejvíc potěšil postup na žebříčku ITF – až na 13. příčku. „A taky vyrovnanost výkonů. Neuhrál jsem sice nic oslnivého, na první »velké« vítězství na turnajích ITF pořád čekám, ale sezona byla úspěšná a bez velkých výkyvů,“ dodává mladík, který už zkouší štěstí na turnajích Futures.

Nejlepšími hráči klubu se stali Markéta Vondroušová a Jan Šátral, mezi juniory Denisa Hindová a Ondřej Štyler a v žákovské kategorii Darja Viďmanova a Martin Damm. Gratulujeme!

Markéta Vondroušová (vlevo) a Darja Viďmanova s cenami J. Drobného

APARTMÁN VEDLE FITKA SE DOKONČUJE

Ubytovací kapacitu na Štvanici rozšíří teprve 3. etapa plánované dostavby na ochozu malého centru směrem k Negrelliho viaduktu. První pokoj už se ale dokončuje – vznikl totiž hned vedle nového fitka v rámci etapy první. Z oken na nároží dostavby budou zřejmě první »nájemníci« vyhlížet už začátkem května.

„V nejbližší době by měl být pokoj se dvěma lůžky k dispozici, ať už pro krátkodobé nebo dlouhodobější ubytování hráčů,“ říká manažer klubu pro správu Martin Šustr.

Třiatřicet metrů čtverečních je vcelku velkorysý apartmán, přístupný je vnějším schodištěm z nároží malého centrártu. Podobných pokojů, které pomohou zprofesionalizovat přípravu a nabídnou především mladým hráčům i dostatečný komfort, vznikne v rámci třetí etapy ještě pět. Při troše štěstí by to mohlo být už za rok...

Okna na nároží malého centru vedou do nového apartmánu

Kvalita prověřená časem

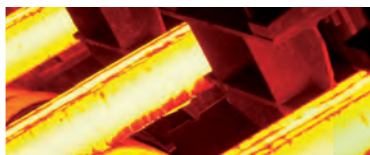
► KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE

:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ

:: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL

:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL

:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY

MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,

739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz

MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,

tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,

www.moravia-steel.cz

UŽ JEN KRŮČEK K NÁVRATU

LUCIE HRADECKÁ MÁ
ZA SEBOU TÉMĚŘ PŮLROK
BEZ TENISU

Lucka na Lanzarote s trenéry Jirkou Fenclem a Michalem Vágnerem (vlevo)

V roce 2017 stihla **LUCIE HRADECKÁ (32)** pět deblových finále WTA Tour včetně US Open (se Siniakovou). Místo cesty na Masters ale skončila na operačním sále s kolenem; nejprve artroskopie, 14. listopadu pak i plastika křížového vazů. V prosinci tak místo přípravy na novou sezonu začala s trpělivou rehabilitací.

„Naštěstí to od začátku šlo dobře. Když viděl koleno krátce po operaci pan doktor Neumann ze Sportovní lékařské kliniky v Dříteči, kde jsem dva týdny rehabilitovala, říkal, že jsem proti ostatním hodně napřed,“ vypráví s odstupem Lucie. Na Nový rok odložila berle, pravidelně docházela na fyzioterapii a koleno opečovávala i s kondičním trenérem Michalem Vágnerem. Krom toho podle možností pracovali na kondici.

„Měl jsem štěstí i v tom, že při operaci použili lékaři štěp od dárce a ne můj

vlastní. Tím pádem mě ušetřili dalšího zásahu a další nutné rekonvalescence, i když by to asi nebylo nic dramatického,“ popisuje Hradecká.

„Čekala jsem, že ty týdny a měsíce rehabilitace budou dlouhé, ale docela to uteklo,“ usmívá se. 3. února poprvé vkročila na kurt a zkusila hrát z místa, na začátku března pak odletěla s koučem Jiřím Fenclem a Michalem Vágnerem na Lanzarote a pokračovali v přípravě – čtyři hodiny kondice a hodinka tenisu denně. V obřím sportovním komplexu Lucie využívala všechno možné od fitka po plavání a atletiku, vyzkoušela i paddleboard. Před Velikonocemi už trénovala na Štvanici. Jen hodinku a na tři kroky, aby nohu příliš nezatěžovala.

„Koleno zatím pořád není stoprocentní, ale dobré určitě. Běhání, odrazy i dopady

jsou bezproblémové, jen brzdit musím opatrně, zkrátka žádné pohybové extrémy. Zatím je těžké cokoli plánovat, ale věřím, že budu začátkem léta hrát. Jsem čtyři a půl měsíce po operaci a vaz je prý redy po půl roce, do roka by měl být stoprocentní. Proto nechci nic uspěchat,“ říká a dodává: „Zásadní otázka návratu na turnaje zní, jestli zkusím nejdřív čtyřhru, abych si postupně zvykla, nebo rovnou i singla. Ale červencový Prague Open na Štvanici bych každopádně ráda stihla.“

Při plánování prvních turnajů zohlední Lucie i varianty, které nabízí chráněný žebříček. „Jirka (Fencel) všechno zjišťuje a zařídíme se podle možností. Taky mu musím poděkovat, jak se mi i během rehabilitace věnoval. Hodně mi pomohl.“

Lucko, držíme palce.

Vítězka turnaje
ITF 2017 Markéta
Vondroušová

18. ROČNÍK ADVANTAGE CARS PRAGUE OPEN 2018 BY SPORTTECHNIK BOHEMIA

Turnaj ITF žen/80 000 USD + ATP Challenger mužů/50 000 USD
Praha – Štvanice 23.–29. 7. 2018

Přijďte povzbudit hráče I.ČLTK Praha!

Robotizované bezpečnostní schránky

24SAFE

Pronájem
bezpečnostních
schránek

NONSTOP PŘÍSTUP

BEZPEČÍ

ANONYMITA

POJIŠTĚNÍ

+420 222 866 866
www.24safe.cz

Při uvedení akčního kódu "ČLTK" sleva z ceny pronájmu 50%

KAROLÍNA MUCHOVÁ JE HRÁČKOU I.ČLTK

Loni na jaře toužila po změně a lepším tréninku a s novým koučem Emilem Miškem vyrazila na Štvanici. Rok poté je **KAROLÍNA MUCHOVÁ (21)** hráčkou I.ČLTK. Po třech letech vyměnila Přerov za Prahu a říká, že udělala dobře.

„Původně jsem šla na Štvanici jen »na kukačku«, potřebovala jsem nový impuls. V Přerově jsem neměla s kým hrát a o takovém zázemí, jako je tady, jsem si mohla nechat jen zdát,“ vysvětluje loňská finalistka Prague Open. Právě po turnaji ITF s dotací 80 tisíc dolarů dostala nabídku, aby na Štvanici přestoupila. A přijala.

„Jsou tady nesrovnatelné podmínky: sparing, fitko, masáže, fyzio... Až přibude

nová regenerace, bude to bezchybné. Všechno je tu profesionálnější, díky konkurenci mám i větší motivaci,“ říká.

Cíl pro letošek? Co nejvíc se přiblížit první stovce a hrát kvalifikace grandslamů. „Pracuju na tom, celou přípravu jsem zintenzivnila a zprofesionalizovala. V Praze mi radí taky pan Kodeš a manažersky Tomáš Petera, mám i mentálního kouče Tomáše Gurského. Jenom mě štvě, že na začátku roku bylo v Evropě málo turnajů, a tím pádem hodně silných, takže nebyla šance hrát.“

P.S. Byla. Na »šedesátce« ve Francii došla Karolína na konci března až do finále a na žebříčku vylétla na 192. příčku, nejvyšší v kariéře.

Karolína Muchová ve finále Prague Open

EXTRALIGA 2017: TORZO PŘED BRANAMI FINÁLE

Extraligový tým I.ČLTK Praha v prosinci do finále soutěže neprošel, po výhře nad Libercem (6:3) ho v bitvě o postup ze skupiny přetlačila Sparta (3:6). Nebylo divu, ze silného družstva zbylo torzo. Počítejte zraněné a nemocné: Vondroušová. Hradecká. Martin. Staněk. Martincová. Pardon, posledně jmenovaná jeden singl odehrála – proti Spartě.

„Třetí až čtvrté místo je splněný cíl, přitom jsme byli hodně oslabeni. Se Spartou to přesto bylo hratelné. Škoda, že nám chyběla Markéta (Vondroušová) a Lucka (Hradecká), sestava by se posunula a – proč by Vondroušová nemohla porazit Kvitovou?“ glosoval výsledek Vladislav Šavřda. „Vypíchl bych výkon Honzy Šátrala, který udolal v překrásném zápase Berdycha.

Jenom mě mrzí, že si předvánoční formu nepřeneseš do turnajů ATP.“

Štvanice šla do extraligy se dvěma už zdomácněnými posilami: Slovák Andrej Martin jezdí do Prahy rád, navíc je jeho koučem Jan Hernych, a tak má k I.ČLTK ještě blíž. Podobně osmnáctiletý Rakušan Jurij Rodionov, jehož přivedl Zdeněk Kubík kvůli šampionátu družstev dorostu. Mladý levák vyhrál všechny singly a v prosinci to zopakoval i v extralize! „S oběma jsme domluveni i pro letošek. Vrátime jim to tak, že kdykoli budou v Praze, můžou u nás trénovat,“ doplnil Šavřda.

Výsledky – skupina: I.ČLTK – LTK Liberec 6:3

(Malečková – Krejsová 6:2, 6:1, Rodionov – Schmid 6:1, 7:6, Krstev – Jebavý 6:3, 6:7, 6:3, Krajiceková – Andreiová 5:7, 1:6, Šátral – Berankis 6:2, 1:6, 3:6, Mertl – Kamke 7:6, 2:6, 6:7, Krajiceková, Malečková – Andreiová, Krejsová 6:3, 6:2, Mertl, Šátral – Kamke, Majšajdr 7:6, 6:4, Rodionov, Sikora – Berankis, Jebavý 7:6, 6:3). **I.ČLTK – TK Sparta 3:6** (Martincová – Kvitová 2:6, 4:6, Krstev – Michnev 6:3, 3:6, 4:6, Rodionov – Jaloviec 7:6, 5:7, 6:3, Šátral – Berdych 6:4, 6:2, Malečková – Siniaková 3:6, 3:6, Mertl – Gojowczyk 3:6, 6:7, Malečková, Martincová – Kvitová, Siniaková 5:7, 1:6, Mertl, Šátral – Berdych, Gojowczyk 6:2, 6:3, Rodionov, Štyler – Rikl, Vocel 6:7, 0:6).

Finále: Sparta – Prostějov 1:5.

Extraligový tým I.ČLTK s trenéry Jiřím Hřebcem (zcela vlevo) a Jaroslavem Jandusem (vpravo)

ADVANTAGE

ADVANTAGE

+420 777 11 3003 milanvopicka@advantage-cars.cz www.advantage-cars.cz Freyova 980/10, 190 00 Praha 9

ŘEDITELEM V KLUBU SVÉHO SRDCE

Co obnáší manažerská práce, to vím velmi dobře i díky manželce, říká Petr Vaníček

V sedmačtyřiceti má pětadvacet let trenérských zkušeností; sbíral je po boku Rikla, Damma či Hingisové, hrál i s juniory, taky s Karolínou Plíškovou a naposledy s vítězkou deblového Masters Hlaváčkovou. Teď se stal **PETR VANÍČEK** v klubu svého srdce, do kterého patří od žákovských let, sportovním ředitelem. „Moc se na tu práci těším, tím spíš, že je to právě na Štvanici,“ říká.

Po letech na kurtu je to krůček k něčemu novému, cítíte to tak?

„Cítím. Čeká mě nová zkušenost, spíš manažerská a administrativní práce. Ale věřím, že pro ni mám dost zkušeností a tím pádem i předpoklady. I kouč se musí krom tréninku starat o spoustu věcí kolem; zařizovat, plánovat, komunikovat s hráči. Snad bude výhoda, že jsem na Štvanici doma a většinu lidí dobře znám. A co obnáší práce manažera, to vím velmi dobře i díky manželce, která pracuje na prestižní řídicí pozici. Spoustu toho doma pochyťtím.“ *(usmívá se)*

Takže jste perfektně připravený.

„To asi není člověk nikdy a na nic. Ale na novou roli, kterou jsme si s Vládou Šavrdou jasně specifikovali, se připravený cítím. Pár dnů jsem zvažoval, zda po letech

ryzí trenéřiny zkusit něco nového. Ale ta změna mě z různých důvodů lákala. Rozhodlo to, že mě čeká práce v prostředí, které je mi blízké.“

Čím začnete?

„Ničím dramatickým. I když už se o to pár týdnů snažím, přece jen budu ještě chvíli mapovat chod klubu a fungování všech procesů. Měl bych se starat o závodní tenis od nejmladších kategorií po dospělé, což je poměrně široký záběr.“

Co všechno vás čeká?

„Především skauting nových hráčů a nastavení co nejlepší komunikace s (a mezi) rodiči, hráči, trenéry a vedením klubu, aby nikde nic nedrhlo. Chci se zaměřit i na optimalizaci tréninku, třeba ve smyslu co nejlepšího zapojení kondiční přípravy, využití času a podmínek v klubu hráči, kteří chodí do školy, zjednodušení přípravy těm, kteří dojíždějí atd.“

Je něco, nač se chcete soustředit?

„Na úspěšný přechod mladých hráčů z juniorské kategorie mezi dospělé, což se dlouhodobě nedaří, a nejen na Štvanici. Zvláště u kluků. Přitom dobří junioři tady vždycky byli. Jenomže v přechodu mezi muže se to zadržlo...“

Jak chcete juniorům pomoci?

„Třeba tím, co už jsem zmínil; provázáním a co nejlepší koordinací tenisové a kondiční přípravy i regenerace. Maximálním využitím podmínek na Štvanici, které budou po dokončení nové rehabilitace ideální. Nebo nastavením

opravdu profesionálního přístupu a systému tréninku už od dorostu. Vedou k tomu různé cesty, třeba individuálnější péče o ty nejlepší.“

A co přístup, o kterém se někdy mluví?

„I ten. Chtěl bych, aby si hráči uvědomili, co všechno na Štvanici dostávají a snažili se něco vrátit. Nejen klubu, i sami sobě. Aby jejich přístup a nasazení odpovídaly tomu, o čem se snaží a jaké k tomu mají podmínky. Aby zkrátka tenisu dávali maximum a dokázali zužitkovat možnosti a nastartovali kariéru. Vždyť o to se tady přece snaží!“

Je něco, co byste chtěl výhledově změnit?

„Především bych chtěl vylepšit nebo dotáhnout věci, které fungují, ale mohly by fungovat ještě líp. A změny? Napadají mě dvě. Líbilo by se mi, kdyby se na Štvanici připravovali i zahraniční hráči, kteří by byli příkladem našim mladým. A také sparingpartnery. Nemyslím hvězdy, ale hráče nebo hráčky z druhé stovky žebříčku, kteří mnohdy nemají svůj klub a hledají tréninkové zázemí mezi turnaji. Proč by jim nemohla být Štvanice?“

A ta druhá věc?

„Přál bych si, aby se ze Štvanice stal opravdu výjimečný klub. Aby k výlučnosti plynoucí z víc než stoleté historie přibyla i současná prestiž, aby bylo pro všechny ctí tady hrát a patřit do I.ČLTK. Což samozřejmě předpokládá, že bude v klubu všechno skvěle fungovat a přijdou výsledky. Chtěl bych k tomu přispět.“

Sportovní ředitel I.ČLTK Petr Vaníček

// Přál bych si, aby se ze Štvanice stal opravdu výjimečný klub, a nejen kvůli úžasné historii.

Je nám dvacet let.
Pořád jsme privátní.
Pořád jsme první.
A pořád začínáme.

Za dvacet let se toho stalo hodně. Zážitky, příležitosti,
výjimeční klienti i miliardové obchody.

A hodně nám toho i došlo.
Třeba že každý den musíme začínat od začátku
a nespolehat na to, že včera jsme byli dobří.
Jinak je vše pryč.

Jsme jediná privátní banka.
Víme, že bez úspěchů klientů není úspěšná ani banka.
A víme, že bohatství není otázkou o kolik, ale o co.

O 20 let bohatší.

www.jtbank.cz

J&T BANKA | 20 LET

Jurije Rodionova přivedl na Štvanici Zdeněk Kubík

OTEVŘENÁ ŠTVANICE

Přilákat do klubového tréninku zajímavé hráče (ze zahraničí) by bylo přínosné

Mohlo by to být významné oživení a zpestření přípravy, velký bonus pro sportovní trénink na Štvanici.

OTEVŘENOST KLUBU, a to i do zahraničí, by pozitivně ovlivnila trénink hráčů I.ČLTK. Více či méně pravidelná přítomnost několika kvalitních tenistů by jejich rozvoji nepochybně pomohla. „Vidím v tom zajímavý potenciál,“ přikyvuje bývalý šéftrenér I.ČLTK Jaroslav Jandus a tuhle ideu přibližuje.

„Podstatné je říct, že mluvíme o kvalitních hráčích s mezinárodní výkonností, které bychom mohli zařadit do klubového tréninku. A o takových, kteří v Praze nechodí do školy. Tak bychom mohli využít volnější dopolední kapacitu. Ideální model: pobyt v Praze s koučem (protože naše možnosti jsou limitované), ranní trénink, odpolední sparing,“ upřesňuje Jandus a upozorňuje, že řeč je o kvalitě, nikoli o kvantitě.

Další z klubových trenérů Zdeněk Kubík jeho slova rozvíjí: „Takoví tenisté by pro ty naše znamenali nejen zpestření sparingu, ale i motivaci. Logicky by se s nimi při tréninku poměřovali, viděli by zblízka jejich přístup k tenisu,“ vypočítává muž, jenž stojí za nedávnými návštěvami osmnáctiletého Rakušana Jurije Rodionova a sedmnáctileté Finky Ony Orpanaové.

Rodionova oslovil Kubík loni na jaře na turnaji ITF 1 ve Vršaru jako potenciální posilu pro soutěž družstev dorostu – a trefil se dokonale. Rakušan se v Praze ukázal; fantasticky využil odměnu, volnou kartu do kvalifikace Prague Open (prošel až do čtvrtfinále a mj. vyřadil Šátrala), na mistrovství dorostu a poté i v extralize vyhrál všechny své singly!

Orpanaová, vrstevnice Denisy Hindové, s níž Kubík trénuje, už byla na Štvanici několikrát. „Na podzim jsme ve třech absolvovali i turnaje v Asii. Oona dokonce uvažuje, že by se do Prahy přestěhovala a hrála na Štvanici. Není sama, zvažují to i další Finové. Rozumím tomu, protože když vidí klub a naše hráče, je to pro ně sen.“

Pro tenisty, kteří nemají kvalitní vlastní klub s dobrou konkurencí a sparingem, může být pobyt v Praze ideálním řešením.

Vyhlášené akademie sice nabízejí zázemí i sparing, ale za poměrně vysoké poplatky. „Navíc je to velká komerce. Klasických klubů jako je I.ČLTK, tak dobře vybavených a s tak solidními hráči a sparingem, obecně moc není,“ zamýšlí se Kubík a dodává, že na otázku, zda je možné na Štvanici čas od času přijet trénovat, odpovídá na turnajích velmi často. „Říkám, že ano, ale chceme jen kvalitní hráče, aby to mělo smysl i pro nás. Třeba i ten, že by nám některý pomohl v soutěžích družstev.“

Smysluplné by zřejmě byly i návštěvy několika hráčů na ryze komerční úrovni – pokud by takoví tenisté měli solidní kvalitu. Do klubové pokladny by přinesli peníze a hráčům I.ČLTK by morálku jistě nekazili, protože kdo si přípravu sám platí, většinou dává tenisu maximum. Jaký bude zájem, to možná poznáme už letos.

I. ČESKÝ LAWN-TENNIS KLUB PRAHA

ZALOŽEN 1893

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI KLUBU

Vivus
Domy plné života

Pankrác a.s.

kapsch >>>
always one step ahead

J&T BANKA

ambicore

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

Ferona

CHEMOPROJEKT

MORAVIA STEEL

Klokočka
Autosalon

PRA
HAGUE
PRA
G

smartwings

24SAFE

zenova

Babolat

PRAHA
7

PTS
Pracovní tenisový ústav

friendlyway
informační terminály • kiosky

ADCstudio
advertising development creativity

ASTRONSTUDIO

GOLF

Peach

smart-CON
be connected

GRATULACE Z FRANCIE

Roman Medviď: Přál bych si, aby byla Štvanice opravdový Babolat klub

Na českém trhu zastupuje jednu z nejznámějších a nejúspěšnějších tenisových značek. **ROMAN MEDVIĎ (59)** to zřejmě dělá dobře, protože Babolat je v Česku velmi silný. Teď je francouzská značka doma i na Štvanici; nejméně pro příští tři roky se stala partnerem I.ČLTK a současně »jedničkou« v Pro-shopu. »Chceme podporovat především mladé hráče, od školčky po juniory. Přál bych si, aby Štvanice vypadala jako opravdový Babolat klub,« říká ředitel jejího českého zastoupení.

Co od partnerství s I.ČLTK čekáte?

„Je to pro nás prezentace na tom nejlepším místě. Štvanice je pro mě odjakživa to NEJ v českém tenisu, nejslavnější, nejúspěšnější a nejkrásnější domácí klub, ke kterému mám navíc pěkný osobní vztah. Věřím, že nejstarší tenisová značka a nejstarší český klub vytvoří dobrou dvojici. *(usmívá se)* Přiznám se: od roku 2001, kdy naše firma Matchpoint na českém trhu exkluzivně zastupuje Babolat, jsem si přál být partnerem I.ČLTK. Vyšlo to až teď. A ve Francii jsem za to sklídl velké gratulace.“

Babolat je ale v Česku velmi silný, že?

„Je, i když záleží, o jaké kategorii mluvíme; my i konkurence jsme velmi citliví na čísla a statistiky. Pokud jde o výplety, máme zhruba 55 % trhu, nejsilnější jsme i v závodních a dětských raketách. A po letošním vstupu do řetězce Sportisimo můžeme udělat zajímavá čísla i v levnějších raketách. Snažíme se také v obuvi a textilu, ale je to docela dřina...“

Babolat, to je takřka synonymum pro výplety...

„Od založení v roce 1875 v Lyonu je Babolat ve výpletech celosvětově lídrem. Nemluví jen o unikátních přírodních strunách VS, ale i syntetických; s těmi přišel v roce 1955. Jako první vymysleli i elektronické vyplétací stroje a spoustu doplňků. Elastocross, chcete-li blechy, omotávky, olej na struny, ochranné pásky na rám, fixy, kterými začali malovat na výplety logo Double line. Babolat, to je zkrátka tradice i inovace, vášně pro tenis. Taky víze do budoucnosti a těsná spolupráce s hráči. A stále rodinná firma, jejíž pátou generaci nyní zastupuje ředitel Eric Babolat.“

Mluvil jste jen o výpletech, rakety měly víc než století zpoždění, ale velmi rychle ho dohnaly.

„První vyrobila značka v roce 1994, a protože s výplety Babolat hráli téměř všichni, kdo v tenisu něco znamenali, někteří přešli i na rakety. Úspěch přišel velmi brzy, Carlos Moya vyhrál už v roce 1998 French Open s raketou Pure Drive; tento model byl více než

Roman Medviď má Štvanici rád; teď je i partnerem I.ČLTK Praha

deset let nejprodávanejší raketou na světě.“

Jaké jsou aktuálně priority značky?

„Rakety, výplety a obuvi. V prvních dvou případech už se zřejmě moc nového vymyslet nedá, Babolat je navíc v absolutní špičce. Spousta nových technologií je ale v obuvi, slibná je spolupráce na vývoji podrážek s firmou Michelin. Takže novinky hledejte v obuvi, novém modrém modelu rakety Pure Drive a od dubna i v limitované edici Pure Aero Decima, s níž vyhrál Rafa Nadal desetkrát French Open.“

Bude k mání i ve štvanickém Pro-shopu Tennis Areny? A co všechno v něm nabídnete?

„Bude-li o ni zájem, určitě. Chtěli bychom nabídnout pokud možno kompletní sortiment značky, i když technicky to asi nebude možné. Uvidíme, jak se spolupráce rozběhne, jaký bude zájem a možnosti. Ale moje přání je, aby byla nabídka co nejširší.“

Jak ještě chcete být na Štvanici vidět?

„Co nejvíc, jak jen to půjde. Chceme, aby bylo logo Babolat vidět i jinde než v shopu, jsme domluveni na tom, že jméno značky bude v názvu klubových turnajů kategorie babytenis, jsou i další možnosti. Ale nechci předbíhat, jsme na začátku spolupráce.“

// Babolat, to je tradice i inovace, vášně pro tenis, víze do budoucnosti a těsná spolupráce s hráči. A stále rodinná firma.

BABOLAT PURE AERO

DECIMA

THE MAN. THE RACKET.
THE LEGEND.

#PLAYTOBEWILD

OFFICIAL SUPPLIER

TEAM BABOLAT PRO PLAYERS MAY PLAY WITH A CUSTOMIZED OR DIFFERENT MODEL THAN THE EQUIPMENT DEPICTED.

Anastasia Detiuc

Katrín Pávková

Eliška před tréninkem na Štvanici

NEJLEPŠÍ VÝSLEDKY HRÁČŮ I.ČLTK PRAHA OD PODZIMU 2017

ŽENY A MUŽI

Markéta Vondroušová – WTA 50, 2. kolo Australian Open, osmifinále WTA v Indian Wells
Karolína Muchová – WTA 195, finalistka dvouhry ITF v Croissy-Beaubourg (USD 60 000)
Jesika Malečková – WTA 311, vítězka ITF ve Stuttgartu-Stammheimu (USD 15 000), finalistka čtyřhry ITF v Croissy-Beaubourg (USD 60 000)
Anastasia Detiuc – WTA 515, vítězka ITF v Trnavě a vítězka a finalistka v Heraklionu (USD 15 000)
Jan Šátral – ATP 360, finalistka ITF Futures v Milovicích (USD 15 000)
Jan Mertl – ATP 477, vítěz M ČR dospělých v Plzni
Tadeáš Paroulek – finalistka dvouhry Přeboru Prahy dospělých

JUNIOŘI A JUNIORKY

Ondřej Štyler – ITF 20, semifinalista čtyřhry juniorky Australian Open, vítěz čtyřhry Orange Bowl, vítěz turnaje A dospělých série Optim Tour na Štvanici
Vítek Horák – ITF 530, finalistka dvouhry ITF 5 v Káhiře, semifinalista ITF 4 v Trnavě
Zdena Šafářová – semifinalistka ITF 4 na Štvanici
Tereza Vajsejtllová – vítězka turnaje A dorostu v Rakovníku
Vanesa Nikolovová – ITF 230, finalistka ITF 4 v Trnavě
Denisa Hindová – ITF 105, vítězka dvouhry Přeboru Prahy dospělých

ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Lukáš Velík – semifinalista M ČR staršího žactva
Adam Vašíř – finalistka čtyřhry M ČR staršího žactva
Lukáš Klír – finalistka Přeboru Prahy staršího žactva
Filip Horák – vítěz Junior Davis Cupu v Pelhřimově
Jan Šafrata – finalistka čtyřhry M ČR mladšího žactva, finalistka čtyřhry turnaje A mladšího žactva, finalistka dvouhry a vítěz čtyřhry Přeboru Prahy mladšího žactva
Kryštof Švojgr – semifinalista turnaje A mladšího žactva, vítěz dvouhry a čtyřhry Přeboru Prahy mladšího žactva
Adam Duda & Adam Vašíř – vítězové čtyřhry Přeboru Prahy staršího žactva
Jolana Líbalová – semifinalistka turnaje A mladšího žactva, finalistka dvouhry a vítězka čtyřhry Přeboru Prahy mladšího žactva
Agáta Černá – finalistka TE U14 v Milovicích, semifinalistka dvouhry a vítězka čtyřhry turnaje TE U16 v Milovicích, finalistka dvouhry M ČR staršího žactva v Plzni
Nikola Bartůňková – vítězka Tennis Arena Kids Tour, finalistka Junior Fed Cupu v Rakovníku, vítězka ME družstev U12, vítězka dvouhry a čtyřhry M ČR mladšího žactva
Katrín Pávková – finalistka dvouhry a vítězka čtyřhry Přeboru Prahy staršího žactva

BABY TENIS

Adam Linhart – vítěz bodovací soutěže I.ČLTK Praha Cup by Babolat
Matěj Köhler – finalistka Přeboru Prahy v hlavní soutěži
Tobiáš Krejčí – vítěz Přeboru Prahy v soutěži útěchy
Maria Kolas – semifinalistka turnaje Masters I.ČLTK Praha Cup by Babolat

DRUŽSTVA

Družstvo extraligy I.ČLTK Praha – 3.–4. místo

ELIŠKA, NEJMLADŠÍ Z RODU FOREJTKOVÝCH

Tři čtvrtě roku jsou doma v Úlicích u Plzně, od Vánoc do dubna ve Špindlu. Lyžování je totiž u Forejtkových zákon. Dvacetiletý Filip závodil na poslední olympiádě, sedmnáctiletý Jonáš, který pomalu myslí na grandslamsy, patřil donedávna k domácí špičce, stejně vyniká dvanáctiletý Patrik a devítiletá **ELIŠKA**. Jenomže ta miluje – stejně jako Jonáš – víc tenis.

„Baví mě nejvíc. A taky mi jde nejlíp,“ usmívá se třeťačka, která v zimě využívá čtyřikrát týdně halu hotelu Harmony ve Špindlerově Mlýně a v létě kurty Slavie Plzeň. Krom toho jezdí pravidelně

na Štvanici za Magdou Zemanovou, jež před pár lety pipkala i Jonáše.

„Eliška má ohromný cit pro balon, letí jí to. A taky je bojovnice, doběhne skoro všechno,“ chválí Zemanová. Určitě i proto Eliščina maminka říká: „Teď se do tenisu trochu obujeme.“

Loni vyhrála Eliška na Štvanici na rozloučenou s kategorií babytenis série turnajů I.ČLTK, v zimě už byla ve finále Přeboru Západočeského kraje mladších žáček. Nejvíc spoléhá na bekhend, fandí Karolíně Plíškové a vzor má i v bráškově Jonášovi. Proto chce jít v jeho stopách.

KOMPLEXNÍ SPRÁVA NEMOVITOSTÍ

ÚKLIDOVÉ SLUŽBY
TECHNICKÁ SPRÁVA
ADMINISTRATIVNÍ SLUŽBY
ZAHRADNICKÉ SLUŽBY
HOME SERVICE

COMPREHENSIVE MANAGEMENT

CLEANING SERVICES
TECHNICAL MANAGEMENT
ADMINISTRATIVE SERVICES
GARDENING SERVICES
HOME SERVICE

ZENOVA services s.r.o. | V Celnici 10/1028 | 117 21 Praha 1
T: +420 224 223 116 | E: zenova@zenova.cz | www.zenova.cz

Letní kempy určené těm nejmladším jsou mezi dětmi velmi populární

UKÁZAT CESTU

Umíme dětem nabídnout výborné podmínky za rozumné peníze, říká Jan Pecha

Na Štvanici trénuje v mládežnických kategoriích od školičky po starší žactvo na 120 dětí. Jistě i kvůli tomu, co se o jejich přípravě v I.ČLTK říká: tréninky mají úroveň a prostředí je vstřícné a přátelské. „To potěší, pro tak velký klub to není standardní hodnocení,“ říká vedoucí trenér Tenisové školy I.ČLTK Jan Pecha, který má za sebou deset let práce v klubu s hráči do deseti let.

O ty nejmladší se na Štvanici stará šest trenérů – tři v tenisové školičce a tři v Tréninkovém středisku mládeže. Zkoordinovat všechny skupinové či individuální tréninky často není jednoduché, ale daří se to. Stejně jako organizace turnajů, které jsou po všech stránkách na vysoké úrovni a rodiče je vyhledávají.

„Jsem rád, že jsme nastavili laťku vysoko a daří se nám ji držet. Školička – aspoň podle statistik za poslední roky – posílá do závodního tenisu víc a víc dětí, ať už díky výchově, skautingu nebo lepšímu výběru,

přicházejí k nám talentovaní hráči odjinud, aniž bychom je k tomu nutili nebo nějak zvlášť přesvědčovali.“

Příklady? Třeba babytenista Matěj Köhler ze Satalic. Nebo Adam Linhart z Poděbrad, který jezdí dvakrát týdně. Anebo Maria Kolas, Běloruska, která dosud žila v Barceloně; teď se celá rodina kvůli jejímu tenisu a podmínkám na Štvanici stěhuje do Prahy.

„Vím, že zvažovali i jiné dva české kluby, ale po dvou návštěvách a pár trénincích se rozhodli pro nás,“ popisuje Pecha s dovětkem, že Maria hned při první

návštěvě na Štvanici vyhrála klubový turnaj v babytenisu.

„Jsme schopni naučit děti tenis na špičkovou úroveň. A těm nejšikovnějším dokážeme vytvořit nadstandardní podmínky. Ale i pro ty, kdo nemají extra možnosti, je trénink v I.ČLTK, v klubu s výbornými trenéry a skvělým zázemím, v zásadě dostupný. Ale samozřejmě – tenis patří mezi dražší sporty, s florballem ho srovnávat nelze.“

Prvním cílem, který si v klubu dávají, je přivést děti k tenisu. Tím druhým pak získat je, aby je bavil. Vedou k tomu různé cesty, ať už v rámci tréninku nebo při turnajích, kdy se snaží malé hráče pobavit a rozptýlit, aby je zbytečně nesvíral stres, aby to pro ně byla i zábava. „Taky nechceme v časném věku podléhat trendu přehnaného důrazu na výsledky. Opravdová úroveň talentu se většinou ukáže v dalších letech,“ poznamenává Pecha.

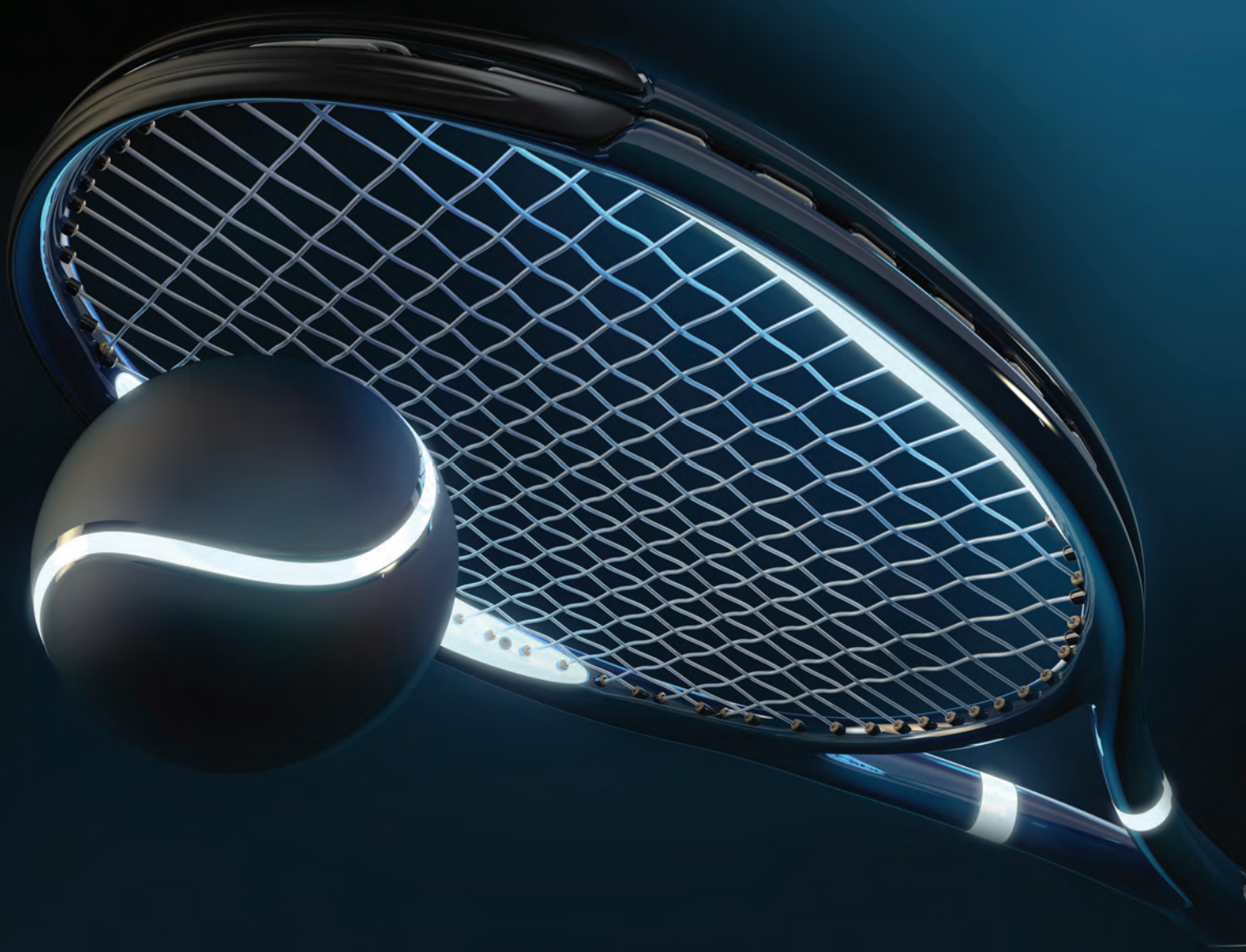
Stále časnější specializaci na Štvanici respektují, i když s ní tak docela nesouhlasí. Kritické hlasy o jednostranné zátěži a dalších negativěch však postupně utichají, zkrátka je to v moderní době fakt.

„Pro opravdový úspěch je nutné začít trénovat dřív, nicméně pořád je třeba dbát na zdravý a rozumný vývoj. Na všestrannost, kompenzační cvičení, na to, aby děti v pěti letech nehrály každý den. Nakonec to souvisí i s tím, že slovo talent neurčuje jen šikovná ruka a to, jak dobře dítě hraje v pěti, šesti nebo osmi letech. Všechno má svůj čas a veškeré potřebné předpoklady často přijdou postupně.“

Ještě něco vedoucí trenér klubové TŠ zmiňuje – nadšení a zápal rodičů, bez kterého nelze dobrého hráče vychovat. „Absolutně první věc, bez které to nejde. A nejen podpora, taky výchova k důležitým návykům ve smyslu kompenzace nebo strečinku, i když v raném věku ještě nemá ten efekt, zkrátka k disciplíně. Ve starším žákovském věku se to všechno bude hodit.“

Pechova slova lze vyložit ještě jinak: umíme dětem nabídnout výborné podmínky a ukázat cestu jejich rodičům. Kus práce je ale i na nich.

 Feron

tradice . síla . budoucnost

www.ferona.cz

VŽDYCKY DRŽÍME SLOVO

Sportovní průprava je speciálně pro obchod důležitá, říká generální ředitel ČPP Jaroslav Besperát

Neskrývá, že je soutěživý a chce vyhrávat vždycky a ve všem. A daří se mu to. On sám i Česká podnikatelská pojišťovna, kterou řídí už osm let, sbírají úspěchy jako na běžícím pásu. **JAROSLAV BESPERÁT (47)** je držitelem titulu Manažer roku a Pojišťovák roku a ČPP pravidelně boduje v odborných soutěžích a anketách. Teď se úspěšná pojišťovna vrací v roli partnera I. ČLTK na Štvanici.

Čím to, že je ČPP úspěšná ve všem, nač sáhne?

„Vždycky se držíme toho, že splníme, co jsme slíbili. Myslím, že si nás díky tomu váží naši obchodní partneři i klienti.“

Jsou za vaší touhou být nejlepší sportovní buňky?

„Odmalička jsem dělal sport, takže ano, odtud asi pramení i moje touha vyhrávat. Z žádného zápasu ani jiného měření jsem nikdy nechtěl odcházet poražen, jako kluk jsem některé prohry i obrechel. Asi se to částečně přeneslo i do života a profese. Pokaždé chci splnit, přeplnit

plán, být neúspěšnější pojišťovnou, zkrátka vyhrát.“

Pojišťovnictví je ale výrazně kolektivní »sport«, že?

„Ano, protože sám člověk nic nezmůže. Pokaždé si musí vybudovat fungující tým a umět ho vést a motivovat. Což se mi v ČPP podařilo. Díky tomu začaly přicházet úspěchy a ocenění.“

Přitom jde o velmi konkurenční prostředí...

„To rozhodně ano. Snažíme se přemýšlet rok i dva dopředu, neustále sledovat konkurenci. Pojištění sice není rychloobrátkové zboží, ale na trhu se pohybuje na padesát tisíc zprostředkovatelů, kterým pojišťovny neustále nabízejí nové produkty a pobídky. Takže novinky chystáme prakticky neustále, u každého produktu se nejméně dvakrát ročně snažíme o *upgrade*.“

V čem je ČPP nejlepší nebo nejsilnější?

„Hodně silní jsme v povinném ručení, kde jako třetí největší pojišťovna máme přes milion dvě stě tisíc smluv. Na pojistném trhu dnes pokrýváme celé spektrum produktů. Důležitý je pro nás individuální přístup v poskytování servisu klientům i všem zprostředkovatelům. To říkají všichni, ale ne vždycky vidíte, že to tak skutečně je.“

Když potřebujete pracovníně vypnout, jak? Sportem?

„Většinou to tak je. Od šesti let jsem hrál hokej za Pardubice a baví mě pořád, chodím si zahrát každou neděli. Nepravidelně vyrážím na fotbal, občas na tenis, v létě hraju hlavně golf a jezdím na kole.“

A co si nenecháte ujít jako fanoušek?

„Už jsem toho viděl opravdu hodně, od olympiády po Ryder Cup, ale nejvíc miluju živou atmosféru jakéhokoli utkání, při kterém se fandí. Zážitkem pro mě bylo pražské mistrovství světa v hokeji a Jágr proti Finům, kdy celá hala stála a byla jako u vytržení. Nebo pohárový zápas fotbalových Teplic v Glasgow. Přišlo pětadesát tisíc lidí, a když celý stadion na začátku vstal a pět minut v kuse zpíval, protože oceňovali jednu z klubových legend, měl jsem husí kůži.“

Logo ČPP znovu vidíme na Štvanici – co od partnerství s klubem čekáte?

„Využijeme spojení s I. ČLTK k propagaci pojišťovny i ke sportovnímu vyžití zaměstnanců a uspořádání firemního turnaje. Máme v pojišťovně hodně lidí, kteří mají tenis rádi. Když se zkrátka naskytla možnost být znovu partnerem nejstaršího a nejslavnějšího tenisového klubu u nás, přivítal jsem to.“

Co byste uměli členům I. ČLTK pojistit nejlíp ze všech?

„Jsme nejlepší ve všem, těžko vybrat něco konkrétního. *(směje se)* Ale u sportovců bych myslel hlavně na zdraví.“

Česká podnikatelská pojišťovna

ČPP působí na trhu přes 20 let a patří do top desítky pojišťoven v ČR. Je dlouhodobě trojkou na trhu v povinném ručení a čtvrtou největší neživotní pojišťovnou. Aktuálně spravuje více než 1,7 milionu smluv a její služby využívá přes milion klientů. ČPP je součástí jedné z největších evropských pojišťovacích skupin Vienna Insurance Group.

Jaroslav Besperát je generálním ředitelem ČPP už osm let

POJISTÍME VÁS VE VŠECH SMĚRECH

Česká podnikatelská
pojišťovna

957 444 555
www.cpp.cz

VIENNA INSURANCE GROUP

PODMÍNKY JSOU, CHYBÍ ALE ČAS

Rodičům rozhodování
nezávidím, ale školu je
třeba vyřešit, míní
Jaroslav Jandus

V debatách s rodiči i hráči mluvíme často o podmínkách v klubu a o tom, co vše mohou využít, aby udělali pro potenciální kariéru maximum. Nabídka je na Štvanici výjimečná: spousta kurtů, i krytých, díky novému fitness centru, víceúčelovému hřišti i poloze na ostrově výborné podmínky pro kondiční přípravu, regenerace, fyzioterapie, mnoho zkušených trenérů. Otázka však zní, nakolik jsou hráči schopni tyto možnosti využít.

Markéta Vondroušová využívá štvanické podmínky dokonale a její příprava je díky časovým možnostem optimální

Nemluvím teď o ochotě pracovat a touze zlepšovat se, ale především o časových možnostech pro opravdu kvalitní trénink. Zásadní překážkou pro tréninkové objemy, od kterých se potenciál hráče odvíjí, je totiž studium. A čím náročnější je škola, tím hůř pro tenis.

Dobře znám pocity rodičů, kteří se mají v teenagerovském věku potomků rozhodnout, zda vsadit vše na sport, nebo si nechat otevřená zadní vrátka v podobě školy. Je to nesmírně těžká volba; jakkoli bych u syna/dcery viděl talent, touhu a odhodlání, měl bych velký problém s rezignací na studium a sázkou na jednu (tenisovou) kartu. Na druhou stranu si jako trenér kladu otázku: Je vůbec možné vychovat při kombinaci se studiem špičkového hráče?

Když vidím často jen jednofázový trénink, nebo naopak nahuštění přípravy do několika po sobě jdoucích fází bez dostatečného odpočinku mezi nimi, k tomu někdy i stresující a únavné přesuny, je zřejmé, že veškeré podmínky, které hráčům nabízíme, přicházejí vniveč. Kdybych tedy musel jednoznačně odpovědět, zda lze tímto způsobem vychovat světového hráče, řekl bych spíš NE.

Před časem jsem se vrátil k několik let starým tréninkovým plánům a zjistil, že některé výborné hráčky, které na Štvanici vyrostly, trénovaly lépe a víc než současní mladí hráči. Sandra Kleinová, Míša Krajícková nebo Karolína a Kristýna Plíškovy odehrály výrazně víc hodin a v »lepších« časech. Obojí souvisí s tím, že na to měly díky obětování studia dostatečný časový prostor.

Nejde totiž jen o objem, ale taky o kvalitu. Je ohromný rozdíl mezi tím, jestli hráč odehraje první fázi dopoledne, před druhou si dopřeje krom oběda i odpočinek a totéž zopakuje po druhé fázi před kondiční přípravou, anebo

// Šroubování tréninkového plánu na školu, improvizace a svazující časové možnosti musejí kvalitu přípravy ovlivnit.

zda všechny tři fáze nahustí do čtyř odpoledních hodin a nemá mezi nimi prostor na oddech. Studium k tomu bohužel mnoho mladých hráčů nutí, protože dopoledne jdou do školy a teprve odpoledne má prostor tenis. Tím pádem dochází i k přetěžování jak po fyzické, tak po psychické stránce. Hráč je zkrátka v permanentním kolotoči, který ho dříve či později dostihne.

Dalším negativem takové odpolední přípravy je výrazně menší možnost plánování a variování tréninků, respektive sparingů. Pokud mi hráč Národního tenisového centra (NTC) řekne, že může na kurt až v půl páté, někteří (a zvláště profesionálové) s ním hrát nebudou, protože preferují trénink v dopoledních a brzkých odpoledních hodinách a v podvečer mají kondici nebo volno.

Na ideální model najela v tomhle směru Markéta Vondroušová; je jasné, že ji k soustředění na tenis krom talentu přivedly i první velké úspěchy, nepochybně motivující a potvrzující její výjimečnost. Markéta tráví na Štvanici celý den a tím pádem má absolutní možnost naplánovat si den přesně podle představ kouče. Jenomže při pohledu na její tréninkový plán, na dva třífázové tréninky týdně, tři dvoufázové, čtyřikrát týdně kondici, k tomu regeneraci a masáže – kde je čas na případné studium?

»Šroubování« tréninkového plánu na školu, improvizace a svazující časové možnosti musejí kvalitu přípravy ovlivnit. Školní povinnosti jsou přítěží i v případě výjezdů na turnaje. Zvláště tehdy, pokud hráč vyrazí na dvě nebo tři akce v řadě.

Po návratu by měl dál kvalitně trénovat, ale nemá-li hodně vstřícný individuální studijní plán, většinou ho čeká i dohánění školy a tím pádem časový pres a velmi náročný program.

Občas mě naštve chvála rodičů na pobyty v různých světových akademiích a ideální tréninkové možnosti od rána do večera; dvě fáze tenisu, kondice, regenerace, zkrátka celý den jen tenis, dokonalost sama. Zapomínají, že na Štvanici mají srovnatelné možnosti, ale škola je výrazně limituje, respektive nedovoluje je optimálně využít.

Domnívám se, že hráč, který patří do NTC a tedy mezi maximálně podporované tenisty, by měl v klubu strávit celý den. Měl by přijít v půl deváté a odcházet v pět odpoledne. Rodičům, kteří nechtějí hrát vabank, doporučuji zvážit formu internetové školy. Mám pocit, že je to lepší řešení než jakákoli více či méně pravidelná školní docházka.

Jak jsem zmínil na začátku: rozhodování o tom, zda vsadit vše na tenis, nebo se pokusit skloubit ho se studiem, rodičům nezávidím. Bez vyřešení téhle otázky ale velmi pravděpodobně cesta k úspěchu nevede...

JAROSLAV JANDUS

Dlouholetý šéftrenér I.ČLTK Praha; jako klubový trenér pracoval mj. s Kleinovou, Chládkovou, Krajíckovou či Dijas, byl i osobním koučem Daniely Bedáňové

// Jako trenér si často kladu otázku, zda je vůbec možné vychovat při kombinaci se studiem špičkového hráče. Myslím, že nikoli.

ZE ŠTVANICE NA BERKELEY

Josef Seifert miloval tenis, ale ještě víc chemii;
v Americe se stal univerzitním profesorem

Patří k těm, kteří zanechali na Štvanici výraznou stopu. A nejen výkony na dvorci. **JOSEF SEIFERT (75)** patřil do I.ČLTK a extraligového týmu na přelomu 60. a 70. let minulého století a krom tenisu měl ještě jednu velkou lásku: chemii. Ta ho po dostudování Vysoké školy chemicko-technologické a krátké praxi přivedla na roční stáž do Kalifornie, po které dostal nabídku, aby zůstal. V Americe se stal univerzitním profesorem a působil na University of California a poté přes dvacet let na havajské univerzitě. Dnes je v penzi, s japonskou manželkou Takeučí a griffonem Sparkym žije v horách Nevady. Následující rozhovor vznikl při jeho říjnové návštěvě Prahy; s kamarády ze Štvanice se loni potkal po čtyřiceti letech!

Asi už jste po těch letech za mořem víc Američan?

„Předloni jsem překročil polovinu života v Americe a mám jen americké občanství, tak asi ano. Ale my vědci jsme hodně internacionální; nám je jedno, kde jsme, pracujeme pro vědu.“

Jak se vůbec seběhla vaše emigrace?

V roce 1964 jste ukončil VŠCHT, za devět let kandidaturu a...

Vlevo jako asistent na VŠCHT v roce 1973

„...v roce 1977 jsem odjel na pozvání University of California na roční stáž. Stal jsem se vedoucím biochemické skupiny, pracovali jsme na fantastickém projektu. A byli nejlepší. Nabídlí mi místo a já volal do Prahy, jestli si to můžu prodloužit. Řekli, že to neexistuje. Tak jsem se nevracel.“

Jaká pak byla vaše specializace?

„Byl jsem profesorem pesticidní chemie, dělal v tom oboru výzkumy a přednášel biochemii a pesticidní toxikologii. Jako pesticidní chemik jsem celý život hledal mechanismy, jak tyhle jedy působí na lidi a na zvířata.“

Proč jste po deseti letech odešel z Kalifornie na Havaj?

„Měl jsem stálé místo na výzkumu, ale chtěl jsem víc učit. Tak jsem si vybojoval místo v Honolulu. Nebylo to snadné, výběrové řízení je náročné a byl úspěch, že mě vzali. Když si vzpomenu, že doma jsme chodili od zkoušek šťastní, že je máme... *(pousměje se)* Tam neexistovalo dostat béčko nebo céčko, kdo chtěl

Doma na farmě s manželkou Takeučí...

...a milovaným griffonem Sparkym

být profesorem, musel být premiant. Na Havaji jsem učil přes dvacet let, od roku 1986 do roku 2008 – do penze.“

Pak jste se ale do Kalifornie vrátil...

„Miluju hory, tak jsme se se ženou přestěhovali poblíž Squaw Valley, do kondominia u Lake Tahoe. Po smrti tatínka jsem ten byt koupil mamince, ale ona tam nechtěla – tak jsme šli my. K tomu jsme si pořídili ještě farmu. Máme honičiho psa, griffona, to je naše radost. Každý den lezu, chodím plavat, běhám se psem. V Nevadě se nám líbí. Je to vysokohorská poušť – v létě tři měsíce nad čtyřicet stupňů, v zimě půl metru sněhu. A je to tam jako z divokého západu, od černých vdov po kojoty a divoké koně. Prostě nádhera.“

Pojďme k tenisu – kde jste začínal?

A jak jste se dostal na Štvanici?

„Jsme Pražáci z Vinohrad, tatínek byl lékař. Ale pak dostal jeden komunistický pohlavár zálsuk na náš byt a vyšoupli nás na Kladno. Proto jsem s tenisem začínal tam – na tehdejší SONP.“

CONNECTING BUSINESS INTERIM MANAGEMENT

// I kdyby už tehdy existoval profesionalismus, neměnil bych. Pro mě byla na prvním místě škola a věda.

Na mistrovství republiky družstev dorostu jsme pak hráli proti Motorletu – tak se tehdy jmenoval I.ČLTK – a já, nevinnej venkovan, porazil jejich jedničku Kokrdu dvakrát 6:0. Hned po zápase za mnou přišli ze Štvanice, jestli za ně nechci hrát. Bylo to těžké rozhodování, studoval jsem na Kladně gymnázium, ale Motorlet, to byl sen... Tak jsem šel do Prahy.“

Vám ale tenis hodně »komplikovalo« studium, že?

„To je pravda. Já byl u nás první junior, ale hlavně jsem studoval. Sport pro mě byla především zábava. I kdyby už tehdy existoval profesionalismus, neměnil bych, pro mě byla na prvním místě škola a věda.“

Ale asi pro vás nebylo snadné dostat se na VŠCHT?

„Měl jsem špatný posudek, nesměli mě vzít. Jenže já potřeboval utéct vojně a jednou jsem viděl u VŠCHT plakát: Strana potřebuje chemické inženýry. Hned jsem se šel přihlásit. Zařadili mě a přijali, příkaz z ústředí (komunistické) strany byl zkrátka silnější než příkaz strany z mého bydliště.“ (směje se)

Kolik času jste měl na tenis?

„Málo. Býval jsem ve škole každý den až do večera, na tenis mi zbývala tak hodinka. Pak jsem jel poprvé na zahraniční turnaj, do Estonska, a vyhrál. Bylo to někdy v květnu, ve zkuškovém období, kdy jsem se mohl tajně vytratit. Kdyby se to totiž provalilo, řekli by mi, že nepatřím na vysokou. Vzápětí mě pozvali do Wimbledonu, asi to popíchl Jaroslav Drobný. Hned jsem musel na pohovor s úředníkem tajné bezpečnosti do Bartolomějské. Prý jak to, že zrovna mě přišlo pozvání? Do Wimbledonu jsem samozřejmě neodjel. A brzy jsem skončil i na Štvanici.“

Proč?

(směje se) „Říkalo se, že mě spolu s Mikysou a Horčíkovou prohrál předseda klubu Syřínek v kartách. Museli jsme do Sparty. Vojnu jsem si odbyl v tehdejší Rudé hvězdě. Potom mi ale zakázali vědeckou kandidaturu a jako biochemik a analytický chemik jsem dostal umístěnku na jatka – do Masného průmyslu ve Středočeském kraji. Takže jsem vyslyšel volání z Rudé hvězdy, vrátil se do (vrcholového) střediska a přemýšlel, jak jako nesvazák a nekomunista proniknout k té kandidatuře. To se mi povedlo, ale pro tenis to zase

znamenalo minus, protože jsem se vnitřně soustředil na chemii. Přitom jsem hrál dobře, na mezinárodní univerziádě jsem se dostal do třetího kola. Vyhrál ji tenkrát tuším Tiriác.“

Z Rudé hvězdy jste odešel do Houštky a pak se vrátil na Štvanici, že?

„Ve Stromovce tehdy hráli Koudelka, Zedník, Holeček, v lize jsme skončili druhí. Ale chyběl mi zápal, nebyl jsem schopen vracet klubu podporu. Tak jsem odešel do Houštky a později se vrátil na dva tři roky Štvanici. To už jsem ale dodělal kandidaturu a tenis byl na druhé koleji. Pomáhal jsem v klubu s B týmem a pak »přestoupil« do Kalifornie.“

Jak na Štvanici vzpomínáte?

„Prožil jsem tam krásné chvíle. Úžasné prostředí, přátelské, hráči trávili v klubu spoustu času, povídali, hráli karty, vymýšleli legrácky. Vím, že jednu příhodu, ve které hraju hlavní roli, dávají občas k dobru.“

Povídáte...

„Jednou mě ti darebáci vyhodili z šatny v prvním patře úplně nahatého na střechu. V sousedství porodnice, kde byla spousta maminek... Zkuste si to představit.“ (směje se)

Jaké výsledky jste před emigrací stihl?

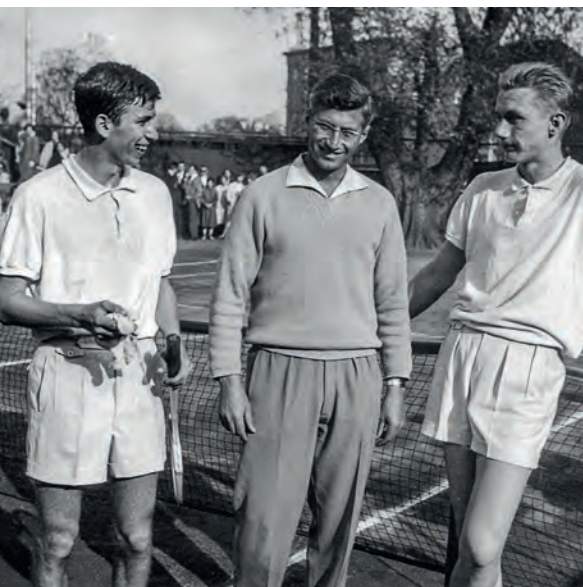
„Dvě semifinále domácího mistrovství, vyhrál jsem domácí univerziádu a řadu celostátních turnajů.“

Hrál jste potom tenis i v Americe?

„Hrál. Na začátku to pro mě byl úplně nový druh zábavy, protože se tam hrálo jen na betonu. Než jsem odjel z Kalifornie na Havaj, byl jsem v semifinále kalifornsko-nevadského mistrovství seniorů do 45 let. Býval bych ten turnaj vyhrál, ale praskl mi obratel; tři týdny jsem se jen plazil, příroda to pak naštěstí spravila.“

Při návštěvě Prahy jste asi hodně vzpomínal na mládí s tenisem?

„Vzpomínal, a rád. Setkání s kamarády bylo moc příjemné a taky nostalgické, potěšilo mě, že ho Láďa Týra zorganizoval. Jirku Hřebce jsem skoro nepoznal; my spolu kdysi vyhráli mistrovství Brna dvoučlenných družstev, to byl ještě skoro dítě. I ostatní byli mladší, Týra, Stejskal, Šavrdra... Mám radost, že jsem všechny mohl zase potkat.“

Josef Seifert (vlevo) v roce 1960 na turnaji v estonském Tallinu s Janem Kukalem...

...a s mladičkým Jiřím Hřebcem v roce 1969 po výhře v Brně

KALENDÁŘ AKCÍ I.ČLTK V ROCE 2018

Květen

- 8. května – Turnaj Babolat ATTour
- 12.–14. května – Přebor Prahy mladšího žactva (chlapci)
- 15. května – Valná hromada I.ČLTK Praha
- 18.–20. května – I.ČLTK Praha vs. SALK Stockholm (utkání seniorů v rámci CTC)
- 25. května – Firemní turnaj ČSOB
- 26. května – Turnaj Babolat ATTour

Červen

- 1. června – Firemní turnaj společnosti Feronia
- 2.–3. června – Turnaj Babolat ATTour
- 6. června – Firemní turnaj Bank Gutmann
- 7. června – Turnaj Moneta Money Bank
- 9. června – Oslava 125. výročí klubu
- 10. června – Turnaj Babolat ATTour
- 11.–15. června – I.ČLTK Praha Cup (turnaj A mladších zákyň)
- 14.–15. června – International Lawn Tennis Club (mezinárodní turnaj legend)
- 23. června – Turnaj Babolat ATTour
- 30. června – Turnaj Babolat ATTour

Červenec

- 2.–6. července – Kemp I (kemp tenisové školy)
- 7. července – I.ČLTK Praha Cup by Babolat – Tour I (turnaj v babytenise)
- 9.–13. července – Kemp II (kemp tenisové školy)
- 14. července – I.ČLTK Praha Cup by Babolat – Tour II (turnaj v babytenise)
- 21.–29. července – Advantage Cars Prague Open 2018 by Sporttechnik Bohemia (dvojturnaj ITF 80 000 USD + ATP Challenger 50 000 USD)

Srpen

- 4. srpna – I.ČLTK Praha Cup by Babolat – Tour III (turnaj v babytenise)
- 6.–10. srpna – Kemp III (kemp tenisové školy)
- 11. srpna – I.ČLTK Praha Cup by Babolat (turnaj na střední kurt)
- 13.–17. srpna – Kemp IV (kemp tenisové školy)
- 18. srpna – I.ČLTK Praha Cup by Babolat – Masters (turnaj v babytenise)
- 27.–31. srpna – Kemp V (kemp tenisové školy)

Září

- 8.–9. září – Turnaj CTC – finálová skupina
- 15. září – Firemní turnaj společnosti Sport Invest
- 21.–23. – I.ČLTK Praha Cup (turnaj CTC do 14 let)

Prosinec

- 15. prosince – Vánoční party I.ČLTK Praha (Letenský zámeček)

KLUBOVÁ RIOJA ZAUJALA

Vánoční party se po roce vrátila do noblesního Letenského zámku

Vánoční party se po roční pauze znovu vrátila do Letenského zámku; druhou prosincovou sobotu uplynulého roku se v jeho noblesním prostředí potkali mladí, starší i ti nejstarší členové a přátelé klubu. Všichni se dobře bavili a prezident I.ČLTK Václav Klaus předal v průběhu večera nejlepšímu štvaničákovi trofeje Jaroslava Drobného. A propos: popíjelo se nové klubové víno, červené Dourthe No.1 z Bordeaux nahradila po devíti letech španělská Rioja ročník 2013 (Crianza z hroznů Tempranillo). Kdo na večírku nechyběl, ví, že většinu přítomných zaujalo, a to velmi. Tím lépe se povídalo, tím víc tleskalo oceněným a tím hůř se z vydařené party odcházelo...

Kulisy noblesního Letenského zámku jsou pro klubovou party ideální

Tomáš Vydra, Jiří Hřebec a Andrea Šavrdová si mají pokaždé co povídat

Příjemná nálada u stolu: zleva Kamila Allertová, Olga Merglová-Votavová a Šimůnkovi

Milan Vopička přišel nečekaně »ozdoben«, ale náladu mu to nepokazilo

David Šimůnek (vlevo) a jeho sestra Lucie (v červených šatech) s partnery

Pyšný »kurtožrout roku 2017« Vladimír Horčíčka; vlevo Vladislav Šavřda, vpravo Václav Klaus

Cenu pro nejlepší žákyni převzala z rukou Václava Klause Darja Vidmanova

Markéta Vondroušová na party převzala trofej pro nejlepší hráčku I.ČLTK 2017

ŠNECI JAKO TRADICE

František Stejskal přenesl štědrodenní rodinný zvyk na Štvanici

František Stejskal přichází na Štědrý den na své oblíbené šneky

Je to velmi příjemná porevoluční tradice, společenská a gurmánská zároveň. V klubové restauraci na Štvanici se vždy na Štědrý den podávají šneci. A chutnají čím dál víc; letos bylo »vyprodáno«, kdo si včas neudělal rezervaci, měl smůlu. Ke štědrodennímu obědu, který připravil šéfkuchař restaurace Tiebreak Jan Volek, padlo přes dva tisíce hlemýžďů!

Ve společném svátečním obědě má prsty exprezident I.ČLTK František Stejskal senior. Když byl ještě kluk, šneci na vánočním stole jeho širší rodiny nesměli chybět. Tuto tradici později přenesl i do klubu svého srdce.

„Za komunismu byly dvě možnosti: zajít na šneky do restaurace, konkrétně do Klášterní vinárny u Národního divadla, nebo je připravit doma. Což bylo pro ženské za trest, protože to je příšerná práce,“ říká zasvěceně a vzpomíná,

jak jako chlapec spolu s dalšími dětmi hlemýžďe sbíral a »choval« na domácí farmě kousek za Prahou, aby je na Štěpána mohli sníst. „Nosili jsme jim salát a jiné zelené pochoutky, když bylo sucho, zavlažovali jsme jim výběh, zkrátka jsme o ně pečovali,“ směje se.

Vzpomínky na dětství a šneky po letech v roli prezidenta klubu oprášil. Z chození na pivo s kamarády na Štědrý den – to aby pánové doma nepřekáželi a viděli zlaté prasátko – se po revoluci

stalo chození na pivo a šneky. Trvá to už víc než dvacet let.

„Jsem rád, že se z toho na Štvanici stalo pravidlo. Vlastně si ani nevzpomínám, že by některý rok šneci nebyli, i když se možná taková výjimka najde. Navíc je to přesně podle mého gusta – je to jedna z věcí, která přispívá k pospolitosti a společenskému životu v klubu. A o to mi vždycky šlo.“

Jak napoví fotografie, na Štědrý den uplynulého roku byla tahle pospolitost v klubové restauraci přímo hmatatelná. A pokud jste chyběli, není nic snazšího, než si letos v prosinci udělat v klubové restauraci rezervaci.

Že máte chuť?

Restaurace byla letos zcela zaplněná, bez rezervace to zkrátka nešlo

Nejmladší host Adam Vaniček se sestrou a Kateřinou Kramperovou

Ivana Rybínová a Andrea Šavrdová s aperitivem

HOSTÉ TOUŽÍ PO KLASICE

Jan Volek: Kouzlo
přípravy šneků je v umění
dobrého »máslíčka«

Naše žaludky rozmazluje v klubové restauraci jako šéfkuchař už půldruhého roku. **JAN VOLEK (36)** vystudoval hotelovku, ale kuchařinu mu ve škole znechutili, a tak se živil jako portýr, bednář, dokonce rozvážel uhlí. Až sezonní brigáda u šéfkuchaře Romana Špety na Kampě mu dala novou chuť. Přes Hilton, Trattorii Ciccala a brasserii Cafe de Paris na Malé Straně zamířil na Štvanici. Na Štědrý den připravoval pro členy I.ČLTK už podruhé tradiční pochoutku – šneky.

Co je na jejich přípravě nejtěžší?

„Očistit je. To je celkem nepříjemná procedura. A časově náročná. Čtrnáct dní předem je třeba přestat je krmit. Pak se naloží do směsi octa, vody a soli – tímhle šokem ze sebe dostanou všechno špatné a zbaví se i slizu. Usmrtí se namočením do vroucí vody a čtyř a půl hodinovým povařením. Poté se vytáhnou z ulit, odstraní se střívka a žaludek a vrátí se zpátky a »zamáznou« máslíčkem. Dělal jsem to dvakrát v životě a byla to příšerná práce.“

Takže je lépe...

„...je koupit předvařené v plechovce. Protože kdybych si je kompletně

připravoval sám, zabralo by to spoustu času a promítlo v ceně. Takhle stačí je pět minut zapéct.“

To zní víc než jednoduše?

„Je to jednoduché. Umění je v tom připravit dobré bylinkové »máslíčko«. To si každý kuchař dělá sám. Nejběžnější je úprava po burgundsku, kdy se do másla přimíchává jen petržel a česnek. Mně chutná šnek hodně zemitě, proto se snažím dochutit ho kontrastně. Krom petrželky a česneku přidávám ještě šalotku, vlašský ořech, estragon, sojovou omáčku, trošku kari, lžičku kečupu a trošičku čerstvé šalvěje. To vše se rozmixuje, nejlíp umele, přidá do povoleného másla a vyšlehá. Právě máslo dává jídlu chuť, samotný šnek je trochu o ničem.“

Šneků asi existuje vícero druhů?

„Samozřejmě a všechny se dají konzumovat – na rozdíl od slimáků. Drtivá většina restaurací ale používá šneka afrického Achatina. Je chuťově nejlepší.“

Jak lze šneky připravovat?

„Na spoustu způsobů. Mohou se vařit, péct, zapékat, používají se jako vložka do silných asijských polévek...“

Na jídelních lístcích ale příliš k vidění nejsou.

„Je to spíš chuťovka a u nás odjakživa vánoční záležitost. Ale na tom, že z jídelníčku téměř zmizeli, se hodně podepsal i bývalý režim.“

Vaříte na Štvanici zhruba rok a půl – jak jste spokojen? Je to trochu specifická restaurace, že?

„Hodně specifická. Chodí k nám stále stejní lidé a spousta dětí; jsme komorní, řekl bych rodinná restaurace. Zlí jazykové říkají »čekárna pro rodiče«. A vládne tu smažené. Club sendviče, hranolky... Já bych rád vařil jinak, ale lidi tady nechtějí experimentovat, touží po klasice. Taky musíme koukat na ceny, odbyt ale není velký a tím je to těžší. Fungujeme zkrátka zcela jinak než klasická restaurace.“

Co vám tedy chybí, co byste chtěl vařit a nemůžete?

„Rád bych dělal hezkou kuchyni ze surovin, které lidi tolik neznají. Jídla, která si sám sestavím; to mě baví nejvíc. Naopak nejméně ze všeho toužím dělat řízky, to zvládne každý.“

Co vás vůbec přimělo odejít z Cafe de Paris do Tiebreaku?

„Tereška (Peterová, majitelka restaurace – pozn.) mě ukecala. (usmívá se) Ale dostal jsem možnost být šéfkuchařem a dělat všechno podle sebe a získat další zkušenost, to mě lákalo.“

Máte na dveřích dvě hvězdy od Zdeňka Pohlreicha – potěšilo vás to?

„Na rovinu říkám, že to pro mě moc neznamená, ale samozřejmě to potěší. Já Zdendu znám a neměl jsem z jeho návštěvy vítr, protože vím, jak vaříme.“

Mimochodem, sledujete některé pořady o vaření?

„V televizi žádné, to jsou převážně pořady pro laiky. Ale rád se dívám na profesní pořady na internetu; baví mě sledovat, jak vaří Heston Blumenthal, David Chang nebo Rene Redzepi.“

A když si chcete zajít na opravdu dobrou večeři – kam?

„Do Grand Cru, kde vaří můj oblíbený kuchař Jan Punčochář.“

Šéfkuchař Jan Volek servíruje šneky, které připravil

Vivus

Domy plné života

NOVÉ BYTY ARGENTINSKÁ

Praha 7 – Holešovice

Bydlení 400 m od metra i tramvaje

www.vivus.cz

800 186 186

ROZEBRAT A SLOŽIT

Rekonstrukce
Negrelliho viaduktu
je výjimečná stavba
a vyžaduje trpělivost.
I od členů I.ČLTK

Má úchvatnou historii a je ukázkou dokonalého kamenického řemesla. Negrelliho viadukt je nádherná stavba, která patří ke Štvanici už sto sedmdesát let. Jenomže mu velmi pravděpodobně od loňského léta spíláte. Kvůli prachu, hluku, nepříliš přitažlivému okolí klubu plnému zábran a oplocení. A hlavně kvůli bídnému parkování, okořeněnému navíc placenou zónou. Ale možná jste si přes všechna zmíněná negativa našli pár chvil a podívali se, jak historická památka postupně krásní.

Co se právě děje na viaduktu, to je vidět pouze z ptačí perspektivy. Aktuality o rekonstrukci najdete na www.rekonstrukce-negrelliho-viaduktu.cz.

Jestli jste to neudělali, možná je to škoda. A nejen proto, že Negrelliho stavba je druhým nejstarším mostem v Praze (vznikla v letech 1845-1849) a prvním pražským železničním mostem přes Vltavu. Teprve nyní prodělává opravdu zásadní rekonstrukci. Nutnou, stav mostní konstrukce byl totiž téměř havarijní.

Kamenné oblouky z pískovce a žuly, na kterých už se významně podepsal čas, ilustrují i výjimečnost I.ČLTK, jakkoli je štvaničský klub o téměř padesát let mladší. Viadukt bude po generální opravě sloužit železnici dál; znovu bude v kondici, navíc dostane částečně nový kabát.

Rekonstrukce, která začala loni a měla by skončit v lednu 2020, přijde na téměř jednu a půl miliardy korun. Výrazně se dotýká i dění na ostrově. Na viaduktu se pracuje nonstop už od léta, nejviditelnější změny ale přišly

v zimních měsících. Po odstranění železničního svršku a odtěžení zásypu, který obnažil rubovou tvář pískovcových balvanů, došlo na kompletní rekonstrukci čtyř oblouků na severní straně – směrem do Holešovic.

„Na začátku rekonstrukce viaduktu byla detailní diagnostika,“ přibližuje Jan Domiter ze společnosti Avers, která zajišťuje veškeré kamenické práce. „Zjišťoval se stav kamenů, jejich pevnostní charakteristiky, barevnost a další potřebné informace, i stav celých oblouků – trhliny, statické poruchy, poškození vodou... Na základě toho pak padlo doporučení, zda jednotlivé kameny či celé klenby zachovat, sanovat nebo vyměnit. K rozebrání a opětovnému složení byly určeny i čtyři štvaničské oblouky. Použitelné kameny zachováme, silně poškozené vyměníme za nové. Je to precizní práce, každou řadu i každý kámen v ní musíme před

rozebráním očíslovat. Nové kameny, které dovážíme z Německa a které jsou opracované do totožného tvaru, jaký měly ty původní, pak musejí přesně zapadnout na původní místo.“

Nenjen kvůli kompletnímu rozebrání oblouků vzniklo pod všemi klenbami viaduktu tzv. podsružení, tedy podbití a podepření oblouků dřevěnou nebo ocelovou konstrukcí; to je nutnost při jakékoli demontáži, odtěžování zásypů a podobně, ale také pro opětovné skládání klenby. Jde o vizuálně velmi zajímavé konstrukce. Špatná zpráva pro členy I.ČLTK je ale ta, že je lze odstranit teprve v samém závěru rekonstrukce, kdy firma Hochtief položí na nový zásyp roznášející betonovou desku. S parkováním to do té doby bude neradostné...

„Postupné rozebírání podsružení zahájíme v závěru roku 2018, a sice podle

Lette se SmartWings

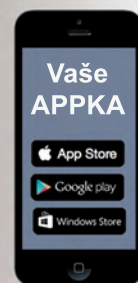

Be Smart. Get Wings.
www.smartwings.com

smartwings

 friendlyway
informační terminály • kiosky

aplikace pro iOS, Android a Windows
dobíjecí stanice pro mobilní telefony
reklamní obrazovky - HW i SW
informační kiosky

 friendlyway

www.friendlyway.cz
info@friendlyway.cz
+420 241 740 104

Dva ze čtyř zcela rekonstruovaných oblouků; ten vpravo tvoří aktuálně jen bednění...

toho, jak budeme postupovat s betonáží," popisuje Michaela Pelešková ze společnosti Hochtief a přibližuje postup prací po rekonstrukci oblouků: „Nejprve se opravený most zaizoluje a provedeme nové odvodnění. Pak přijde zásyp mezerovitým betonem; ten je pórovitý a má drenážní a přítěžovací funkci, která je pro mostní konstrukci důležitá. Na něj

vybetonujeme finální desku, na které Strabag postaví nový železniční svršek."

A propos: investorem rekonstrukce je Správa železniční dopravní cesty (SŽDC) a opravu provádí sdružení Hochtief CZ-Avers-Strabag Rail. Hochtief se stará především o bourací práce, odtěžování a betonáž, Avers obstarává kamenické

práce a Strabag se dostane ke slovu zejména při pokládání železničního svršku. Jeho chvíle jsou ale zatím poměrně daleko.

Aktuální je pohled na rozebírání a skládání nejvíc poškozených kleneb a na odtěžení a očištění viadukt. Obnažené balvany pískovce lze však vidět jen z ptačí perspektivy (viz úvodní foto), na Štvanici tedy z ochozů velkého centru.

„Celá stavba je rozdělena do několika částí. Tam, kde je odtěženo, dělají se kamenické práce a pokračuje diagnostika, kde jsou hotové, připravují se ruby kleneb pro pokládku izolací a odvodnění. Následovat budou zásypy a betonáže. Zatím pokračujeme podle plánu," říká Michaela Pelešková a dodává:

„Nejkomplikovanější na celém projektu je logistika a komunikace. Jednak proto, že se na rekonstrukci podílejí tři firmy a další subdodavatelé, a také proto, že místy pracujeme na frekventovaných místech v centru Prahy."

Štvanice je například proti Karlínu oázou klidu. I příjezd a zásobování stavby ze strany k Holešovicím je pro členy klubu výhodou, o nákladních autech a dalších rušivých jevech stavby při příjezdu do klubu téměř nevědí. Až na místě – na parkovišti. Nedá se však dělat nic jiného, než vydržet.

Podskružení oblouků je tesařská lahůdka a vypadá tak trochu jako umělecké dílo

CO MOŽNÁ NEVÍTE...

- Negrelliho viadukt byl postaven v letech 1845–1849, měří 1 120 metrů a tvoří ho 87 oblouků, z toho 77 pískovcových a 8 žulových
- Na jeho stavbě se podílelo na 3 000 českých, německých a italských dělníků
- V roce 1873 byl dostavěn tzv. Karlínský spojovací viadukt o délce 351 m; má 10 kamenných a 16 cihlových oblouků a propojuje Bubny s Libní
- Za plného provozu přečkal povodně v letech 1865, 1890 i 2002
- Generální oprava přinese díky novému svršku, elektronickým zabezpečovacím zařízením a antivibračním rohožím a moderním výhybkám zlepšení kvality cestování, větší bezpečnost provozu a tišší provoz

kapsch >>>
challenging limits

Kapsch Telematic Services

Zdoláme každou výzvu

Více než jedenáct let vybírá Kapsch pro Českou republiku mýtné od autobusů a nákladních automobilů s hmotností nad 3,5 tuny. Na dálnicích a vybraných úsecích silnic 1. třídy o celkové délce 1468 kilometrů se díky tomu dosud vybralo již 90 miliard korun, a to s mimořádnou účinností překračující 99,6 procent. Prostředky z mýtného tak vydatně pomáhají budovat a udržovat tuzemskou silniční infrastrukturu.

Samotný elektronický mýtný systém, který dodala a provozuje společnost Kapsch, se z vybraného mýta zaplatil už za prvních sedm měsíců fungování. Česká republika si pořídila inteligentní, efektivní a provozně nenáročný stroj na peníze, kterým se ročně jezdí inspirovat desítky zahraničních delegací.

>>> www.kapsch.cz

Budoucnost řídíte sami.

Futuristické, sportovní a jedinečně krásné – připravené naplnit vaši představu o budoucnosti.

Nové Audi A7 Sportback.

Audi Náskok díky technice

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu Audi A7 Sportback: 6,8 l/100km, 154 g/km.
Vyobrazený model může obsahovat prvky příplatkové výbavy. Foto je pouze ilustrativní.

**Autosalon
Klokočka Centrum a.s.**
Karlovarská 660, Praha 6 – Řepy
www.audi.cz/klokočka